

[Skatteministeren]

ter i overensstemmelse med de regler, der foreslås her.

Hvis vi gik over til et system, hvor vi med hjemmel i den gældende skattekontrollov lavede det, man kunne kalde en teoretisk rigtig periodisering, ville det i mangfoldige tilfælde komme til at afvige fra det, som den pågældende skatteyder selv har opgjort og fundet mest naturligt. Hvad kunne der ikke komme ud af det i form af besvær i forholdet mellem skatteyder og skattevæsen? Det er da meget bedre at lovfæste en naturlig praksis, som samtidig indebærer en kraftig forenkling, og det er faktisk det, der sker her.

Både hr. Klaus Hækkerup og hr. Jens Thoft beskæftigede sig desuden med den såkaldte parcelhusregel, og de var begge af den opfattelse, at ophævelse af 2-års-reglen ville øge risikoen for spekulation på ejendomsmarkedet. Jeg er dybt uenig i den betragtning.

Skatteyderen vil typisk ikke opnå en avance af betydning overhovedet ved en kortvarig ejerperiode, og da såvel flytning som køb og salg på ejendomsmarkedet normalt er forbundet med ret betydelige omkostninger, er der heller ingen grund til at forvente, at lovforslaget indeholder et spekulationsmoment af betydning. I det hele taget er det overhovedet ikke tænkeligt i den praktiske virkelighed, at folk flytter i spekulationshensigt.

Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om, at denne parcelhusregel udgår, idet partiet finder, at klare lovregler nu afløses af et uklart administrativt skøn over, hvornår skatteydere reelt har opfyldt beboelseskravet.

Den betragtning må jeg klart afvise. Der er ikke tale om, at man med lovforslaget ændrer en objektiv regel. Tværtimod er der tale om, at en række skønmæssige afgørelser bortfalder.

Jeg skal selvfølgelig kvittere og sige tak til hr. Jens Thoft for hans støtte til lovforslag nr. L 3 om lejeværdi. Hr. Jens Thofts motiver til at støtte forslaget er for mig egentlig af underordnet betydning. Hovedsagen er selvfølgelig, at hr. Jens Thoft vil stemme for forslaget.

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at det ikke er rigtigt, at lovforslaget om forenkling af lejeværdireglerne indebærer en skærpet beskatning af lejeværdien. Forslaget indeholder i øvrigt også et provenutab totalt set. Det eneste, der er tale om, er – og dér har hr. Glistrup selvfølgelig ret – at man gør den værdi, hvoraf lejeværdien be-

regnes, mere aktuel. Men i disse år, hvor der i visse områder af landet er tale om ikke uvæsentlige fald i ejendomsværdierne, er det da klart, at for ejerne af disse ejendomme er det en stor fordel at få nytte af den lavere lejeværdi et år tidligere, end tilfældet er nu. I dag oplever vi faktisk, at der er mennesker, der betaler skat af en lejeværdi, der er for høj i forhold til det aktuelle vurderingsniveau.

Hr. Glistrup siger, at al historisk erfaring peger i retning af, at ejendomsværdierne over en lang periode vil have tilbøjelighed til at stige. Det kan vi faktisk ikke vide noget særligt om. Det, man bare kan fastslå, er, at med uændrede ejendomsværdier indebærer dette forslag også uændret beskatning. Der er ikke tale om, at lejeværdibeskatningen skærpes som følge af disse ændringer.

Endelig var hr. Jens Thoft inde på, at SF kunne støtte lovforslag nr. L 5 om eftergivelse og henstand på betingelse af, at regeringen vil fremsætte forslag, der ændrer den skattemæssige behandling i konkurs- og akkordsituationer.

Jeg skal kun sige om det, at som hr. Jens Thoft måske har bemærket, indgår det som et enkelt punkt i det forslag fra regeringen, der har navnet »Økonomisk Reform« af 13. oktober, at regeringen vil overveje reglerne om den skattemæssige behandling ved konkurs og akkord. Jeg tilføjer, at der ingen aktuelle forslag er på bedding, men regeringen har i den skitse, der hedder »Økonomisk Reform«, tilkendegivet, at i den sammenhæng, som »Økonomisk Reform« fremtræder i, er regeringen indstillet på at kigge på disse regler.

Jeg glemte hr. Kofod-Svendsen, der egentlig kunne støtte lovforslag nr. L 2 om dispensationsbestemmelserne, men har den enkelte reservation, at der i forslaget indgår en bestemmelse om reduktion af arveafgift i visse situationer.

Jeg vil sige til det, hr. Kofod-Svendsen fremførte, at der med forslaget alene sker en lovfæstelse af praksis. De betingelser, som i dag stilles for afgiftsudsættelse for ugifte samboende af forskelligt køn, kommer til at fremgå direkte af loven. Der skal altså ikke længere søges om nedsættelse. Jeg har med forslaget alene ønsket at opfylde det pålæg, som Folketinget gav mig ved en folketingsbeslutning. Jeg følte ikke, at jeg kunne sidde det pålæg overhørig, og derfor er forslaget altså medtaget her. Men hr. Kofod-